

Sygn. akt XII K 201/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2018 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie w XII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Małgorzata Demianiuk - Dzik

Protokolant: sekr. sąd. Daniel Wiśniewski

przy udziale prokuratora Roberta Makowskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 grudnia 2018 roku

sprawy **P. Z.**

syna J. i B. z domu S.

urodzonego (...) w W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi** z dnia 17 lutego 1997 r. w sprawie sygn. akt IV K 1500/94, za czyny popełnione w dniu 5 sierpnia 1994 r. na podstawie art. 158 § 1 dkk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, i na podstawie art. 208 dkk na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 66 dkk oraz 67 § 1 dkk wymierzono skazanemu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. **Sądu Wojewódzkiego w Warszawie** z dnia 12 stycznia 1998 r. w sprawie sygn. akt XVIII K 526/95, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 3 czerwca 1998 r. w sprawie o sygnaturze akt II AKa 172/98; za czyn popełniony w nocy z 21 na 22 września 1995 r. na podstawie art. 168 § 2 dkk na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
3. **łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie** z dnia 6 kwietnia 1999 r. w sprawie XVIII K 189/98, którym to wyrokiem połączone zostały kary objęte wyrokami w sprawie IV K 1500/94 oraz XVIII K 526/95 i na podstawie art. 85 kk oraz 86 § 1 kk wymierzono skazanemu karę łączną 4 (czterech) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności; kara została w całości wykonana;
4. **Sądu Rejonowego w Lesznie** z dnia 10 marca 2003 roku w sprawie sygn. akt IIK 1062/01 za czyn popełniony w okresie od 8 do 23 marca 2000r. na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 §3 kk na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności; kara została wykonana;
5. **nakazowym Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi** z dnia 9 września 2003 roku w sprawie sygn. akt IVK 574/03 za czyn popełniony 24 lutego 2003r. na podstawie art. 178a § 1 kk, 33 § 1 i 3 kk na karę grzywny 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych jedna stawka dzienna, a nadto orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat i świadczenie pieniężne;
6. **Sądu Rejonowego w Ciechanowie** z dnia 28 października 2005r. w sprawie IIK 415/04 za czyn popełniony w dniu 21 lipca 2003r. na podstawie art. 291 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
7. **nakazowym Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południowej w Warszawie** z dnia 10 kwietnia 2006 roku w sprawie IVK 204/06 za czyn popełniony w dniu 11 sierpnia 2003 roku na podstawie art. 178a § 1 kk

na karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin miesięcznie, orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat;

8. **Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim** z dnia 21 czerwca 2006r. w sprawie IVK 503/06 popełniony w dniu 21 marca 2006r. na podstawie art. 244 kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 (trzech) lat próby, na podstawie art. 71 §1 kk wymierzono grzywnę 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych jedna stawka dzienna, postanowieniem z dnia 3 lipca 2009r. zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszanej;

9. **Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie** z dnia 19 lipca 2009 roku w sprawie sygn. akt IVK 483/06 za czyn popełniony w dniu 13 kwietnia 2005r. na podstawie art. 244 kk w zw. z art. 11 §3 kk na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, a nadto orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat, za czyn popełniony w dniu 21 kwietnia 2005 r. na podstawie art. 244 kk na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 26 stycznia 2006r. na podstawie art. 244kk w zw. z art. 11 §3 kk na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat, wymierzono karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz łączny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 (sześciu) lat;

10. **Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie** z dnia 5 września 2006 roku w sprawie VK 1570/06 za czyn popełniony pomiędzy 8 maja 2000r. a 17 maja 2002r. na podstawie art. 292 § 1 kk na karę grzywny 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) złotych jedna stawka dzienna;

11. **Sądu Rejonowego dla Warszawy – Pragi Południe w Warszawie** z dnia 23 maja 2006 roku w sprawie sygn. akt IVK 2098/06 za czyn popełniony w dniu 4 grudnia 2004r. na podstawie art. 244 kk w zw. z art. 11 § 3 kk na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, a nadto orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat oraz świadczenie pieniężne;

12. **Sądu Rejonowego dla Warszawy – Pragi Południe w Warszawie** z dnia 19 kwietnia 2007 roku w sprawie sygn. akt IVK 471/06 za czyn popełniony w dniu 17 grudnia 2004r. na podstawie art. 244 kk w zw. z art. 11 § 3 kk na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, a nadto orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 (sześciu) lat;

13. **Sądu Rejonowego w Wołominie** z dnia 6 marca 2009 roku w sprawie sygn. akt IIK 4/09 za dwa czyny popełnione w dniu 3 października 2008r. na podstawie art. 244 kk w zw. z art. 11 § 3 kk na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat oraz świadczenie pieniężne, a także za czyn z art. 275 §1 kk na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

14. **łącznym Sądu Rejonowego w Wołominie** z dnia 27 października 2011 roku w sprawie sygn. akt V K 2263/10, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 28 sierpnia 2012 roku (sygn. akt VI Ka 264/12) na karę łączną grzywny 100 (sto) stawek dziennych po 21 (dwadzieścia jeden) złotych jedna stawka dzienna w wyniku połączenia kar grzywnien orzeczonych wyrokami w sprawie IVK 547/03 oraz VK 1570/06, na karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 3 (trzech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności w wyniku połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami w sprawach IIK 415/04, IVK 204/06, IVK 2098/06, IVK 471/06 oraz dwóch kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawie IVK 483/06 za czyny popełnione w dniach: 13 kwietnia 2005r. i 21 kwietnia 2005r., na karę łączną w wymiarze 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności w wyniku połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach IVK 503/06 i IVK 483/06 za czyn popełniony w dniu 26 stycznia 2006r.; postanowieniem z dnia 18 grudnia 2012 roku wydanym przez Sąd Rejonowy w Wołominie na poczet kary łącznej 3 (trzech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania od 17 do 18 grudnia 2004 roku, zaś na poczet kary 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 21 kwietnia 2005 roku do 26 stycznia 2006

roku oraz 70 (siedemdziesiąt) dni zaliczony na poczet zarządzonej kary w sprawie IV K 503/06; postanowieniem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 24 lipca 2013 roku (sygn. akt VI Kow. 2227/13/wz) skazany został warunkowo zwolniony z odbycia reszty sumy kar i wyznaczono mu okres próby do dnia 24 lipca 2015 roku, kara łączna grzywny została wykonana;

15. **Sądu Okręgowego w Warszawie** z dnia 5 kwietnia 2012 roku w sprawie sygn. akt XVIII K 76/10 za czyn popełniony pomiędzy majem 2006 r. a listopadem 2006 na podstawie art. 294 § 1 kk na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat próby oraz karę grzywny 100 (sto) stawek dziennych po 60 (sześćdziesiąt) złotych jedna stawka dzienna, na poczet kar grzywny zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 4 listopada 2008 r. do dnia 23 grudnia 2008 r.;

16. **Sądu Okręgowego w Warszawie** z dnia 17 grudnia 2015 roku w sprawie sygn. akt XII K 130/14 za czyn popełniony w dniu 5 lipca 2005 roku na podstawie art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk na karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 1, 2, 3 kk wymierzono grzywnę 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych jedna stawka dzienna; za czyn popełniony w dniu 31 sierpnia 2006 roku na podstawie art. 280 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 64 § 2 kk na karę 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 1, 2, 3 kk wymierzono grzywnę 200 (dwustu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych jedna stawka dzienna; za czyn popełniony w dniu 31 sierpnia 2006 roku na podstawie art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; za czyn popełniony w dniu 8 listopada 2006 roku na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 1, 2, 3 kk wymierzono grzywnę 200 (dwustu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych jedna stawka dzienna oraz za czyn popełniony w dniu 31 sierpnia 2006 roku na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 1, 2, 3 kk wymierzono grzywnę 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych jedna stawka dzienna; na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. kary jednostkowe pozbawienia wolności połączono i wymierzono skazanemu karę łączną 11 (jedenastu) lat pozbawienia wolności; na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 2 k.k. połączono jednostkowe kary grzywny i wymierzono skazanemu karę łączną grzywny 300 (trzystu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych jedna stawka dzienna; na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 15 października 2013 roku do 26 listopada 2014 roku; skazany odbywa karę od dnia 17.03.2017 roku;

17. **Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie** z dnia 17 kwietnia 2018 roku w sprawie sygn. akt XIV K 536/17 za czyn popełniony w dniu 13 marca 2017 roku na podstawie art. 275 § 1 kk na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

orzeka:

I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 i 4 kk, art. 569 § 1 i § 2 kpk łączy karę łączną 11 (jedenastu) lat pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie **sygn. akt XII K 130/14** oraz karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie w sprawie **sygn. akt XIV K 536/17** i wymierza skazanemu P. Z. **karę łączną 11 (jedenastu) lat i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;**

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt. I kary łącznej 11 (jedenastu) lat i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt XII K 130/14 od dnia 15 października 2013 roku do dnia 26 listopada 2014 roku oraz okres wykonywania kary w tej sprawie od dnia 13 marca 2017 roku do dnia 5 grudnia 2018 roku;

III. na podstawie art. 576 § 1 kpk stwierdza, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach określonych w pkt. I ulegają odrębnemu wykonaniu,

IV. na podstawie art. 572 kpk w pozostałym zakresie umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego;

V. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od zapłaty kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt XII K 201/18

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 19 października 2018 roku wszczęto z urzędu postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec P. Z..

Podczas rozprawy w dniu 5 grudnia 2018 roku prokurator wniósł o wydanie wyroku łącznego w zakresie połączenia kar pozbawienia wolności z wyroków XII K 130/14 oraz XIV K 536/17 i ukształtowanie nowej kary na zasadzie kumulacji w wymiarze 11 lat i 3 miesięcy. Obrońca skazanego również wniósł o połączenie kar pozbawienia wolności orzeczonych ww. wyrokami, przy czym wniósł o wymierzenie kary łącznej w wymiarze 11 lat pozbawienia wolności.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego i ujawnionego na rozprawie głównej, Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

P. Z. został prawomocnie skazany następującymi wyrokami:

18. **Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi** z dnia 17 lutego 1997 r. w sprawie sygn. akt IV K 1500/94, za czyny popełnione w dniu 5 sierpnia 1994 r. na podstawie art. 158 § 1 dkk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, i na podstawie art. 208 dkk na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 66 dkk oraz 67 § 1 dkk wymierzono skazanemu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

19. **Sądu Wojewódzkiego w Warszawie** z dnia 12 stycznia 1998 r. w sprawie sygn. akt XVIII K 526/95, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 3 czerwca 1998 r. w sprawie o sygnaturze akt II AKa 172/98; za czyn popełniony w nocy z 21 na 22 września 1995 r. na podstawie art. 168 § 2 dkk na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

20. **łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie** z dnia 6 kwietnia 1999 r. w sprawie XVIII K 189/98, którym to wyrokiem połączone zostały kary objęte wyrokami w sprawie IV K 1500/94 oraz XVIII K 526/95 i na podstawie art. 85 kk oraz 86 § 1 kk wymierzono skazanemu karę łączną 4 (czterech) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności; kara została w całości wykonana;

21. **Sądu Rejonowego w Lesznie** z dnia 10 marca 2003 roku w sprawie sygn. akt II K 1062/01 za czyn popełniony w okresie od 8 do 23 marca 2000 r. na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności; kara została wykonana;

22. **nakazowym Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi** z dnia 9 września 2003 roku w sprawie sygn. akt IV K 574/03 za czyn popełniony 24 lutego 2003 r. na podstawie art. 178a § 1 kk, 33 § 1 i 3 kk na karę grzywny 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych jedna stawka dzienna, a nadto orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat i świadczenie pieniężne;

23. **Sądu Rejonowego w Ciechanowie** z dnia 28 października 2005 r. w sprawie II K 415/04 za czyn popełniony w dniu 21 lipca 2003r. na podstawie art. 291 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

24. **nakazowym Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południowej** z dnia 10 kwietnia 2006 roku w sprawie IV K 204/06 za czyn popełniony w dniu 11 sierpnia 2003 roku na podstawie art. 178a § 1 kk na karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin miesięcznie, orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat;

25. **Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim** z dnia 21 czerwca 2006 r. w sprawie IV K 503/06 popełniony w dniu 21 marca 2006 r. na podstawie art. 244 kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 (trzech) lat próby, na podstawie art. 71 § 1 kk wymierzono grzywnę 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych jedna stawka dzienna, postanowieniem z dnia 3 lipca 2009 r. zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszanej;

26. **Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie** z dnia 19 lipca 2009 roku w sprawie sygn. akt IV K 483/06 za czyn popełniony w dniu 13 kwietnia 2005 r. na podstawie art. 244 kk w zw. z art. 11 § 3 kk na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, a nadto orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat, za czyn popełniony w dniu 21 kwietnia 2005 r. na podstawie art. 244 kk na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn popełniony w dniu 26 stycznia 2006 r. na podstawie art. 244 kk w zw. z art. 11 § 3 kk na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat, wymierzono karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz łączny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 (sześciu) lat;

27. **Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie** z dnia 5 września 2006 roku w sprawie V K 1570/06 za czyn popełniony pomiędzy 8 maja 2000 r. a 17 maja 2002 r. na podstawie art. 292 § 1 kk na karę grzywny 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) złotych jedna stawka dzienna;

28. **Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie** z dnia 23 maja 2006 roku w sprawie sygn. akt IV K 2098/06 za czyn popełniony w dniu 4 grudnia 2004 r. na podstawie art. 244 kk w zw. z art. 11 § 3 kk na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, a nadto orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat oraz świadczenie pieniężne;

29. **Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie** z dnia 19 kwietnia 2007 roku w sprawie sygn. akt IV K 471/06 za czyn popełniony w dniu 17 grudnia 2004 r. na podstawie art. 244 kk w zw. z art. 11 § 3 kk na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, a nadto orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 6 (sześciu) lat;

30. **Sądu Rejonowego w Wołominie** z dnia 6 marca 2009 roku w sprawie sygn. akt IIK 4/09 za dwa czyny popełnione w dniu 3 października 2008 r. na podstawie art. 244 kk w zw. z art. 11 § 3 kk na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat oraz świadczenie pieniężne, a także za czyn z art. 275 § 1 kk na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

31. **łącznym Sądu Rejonowego w Wołominie** z dnia 27 października 2011 roku w sprawie sygn. akt V K 2263/10, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 28 sierpnia 2012 roku (sygn. akt VI Ka 264/12) na karę łączną grzywny 100 (sto) stawek dziennych po 21 (dwadzieścia jeden) złotych jedna stawka dzienna w wyniku połączenia kar grzywnien orzeczonych wyrokami w sprawie IV K 547/03 oraz V K 1570/06, na karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 3 (trzech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności w wyniku połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami w sprawach II K 415/04, IV K 204/06, IV K 2098/06, IV K 471/06 oraz dwóch kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawie IV K 483/06 za czyny popełnione w dniach: 13 kwietnia 2005 r. i 21 kwietnia 2005 r., na karę łączną w wymiarze 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności w wyniku połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach IV K 503/06 i IV K 483/06 za czyn popełniony w dniu 26 stycznia 2006 r.; postanowieniem z dnia 18 grudnia 2012 roku wydanym przez Sąd Rejonowy w Wołominie na poczet kary łącznej 3 (trzech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania od 17 do 18 grudnia 2004 roku, zaś na poczet kary 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 21 kwietnia 2005 roku do 26 stycznia 2006 roku oraz 70 (siedemdziesiąt) dni zaliczony na poczet zarządzonej kary w sprawie IV K 503/06; postanowieniem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 24 lipca 2013 roku (sygn. akt VI Kow. 2227/13/wz) skazany został warunkowo

zwolniony z odbycia reszty sumy kar i wyznaczono mu okres próby do dnia 24 lipca 2015 roku, kara łączna grzywny została wykonana;

32. **Sądu Okręgowego w Warszawie** z dnia 5 kwietnia 2012 roku w sprawie sygn. akt XVIII K 76/10 za czyn popełniony pomiędzy majem 2006r a listopadem 2006 na podstawie art. 294 § 1 kk na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat próby oraz karę grzywny 100 (sto) stawek dziennych po 60 (sześćdziesiąt) złotych jedna stawka dzienna, na poczet kar grzywny zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 4 listopada 2008 r. do dnia 23 grudnia 2008 r.;

33. **Sądu Okręgowego w Warszawie** z dnia 17 grudnia 2015 roku w sprawie sygn. akt XII K 130/14 za czyn popełniony w dniu 5 lipca 2005 roku na podstawie art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk na karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 1, 2, 3 kk wymierzono grzywnę 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych jedna stawka dzienna; za czyn popełniony w dniu 31 sierpnia 2006 roku na podstawie art. 280 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 64 § 2 kk na karę 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 1, 2, 3 kk wymierzono grzywnę 200 (dwustu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych jedna stawka dzienna; za czyn popełniony w dniu 31 sierpnia 2006 roku na podstawie art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; za czyn popełniony w dniu 8 listopada 2006 roku na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 1, 2, 3 kk wymierzono grzywnę 200 (dwustu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych jedna stawka dzienna oraz za czyn popełniony w dniu 31 sierpnia 2006 roku na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 1, 2, 3 kk wymierzono grzywnę 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych jedna stawka dzienna; na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk kary jednostkowe pozbawienia wolności połączono i wymierzono skazanemu karę łączną 11 (jedenastu) lat pozbawienia wolności; na mocy art. 85 kk i art. 86 § 2 kk połączono jednostkowe kary grzywny i wymierzono skazanemu karę łączną grzywny 300 (trzystu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych jedna stawka dzienna; na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 15 października 2013 roku do 26 listopada 2014 roku; skazany odbywa karę od dnia 17.03.2017 roku;

34. **Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie** z dnia 17 kwietnia 2018 roku w sprawie sygn. akt XIV K 536/17 za czyn popełniony w dniu 13 marca 2017 roku na podstawie art. 275 § 1 kk na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

P. Z. obecnie od dnia 13.03.2017r przebywa w Zakładzie Karnym w K., gdzie odbywa karę 11 lat pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 grudnia 2015r. sygn. akt XII K 130/14. Skazany odbywa karę w systemie programowego oddziaływania. Właściwie realizuje nałożone zadania. Przestrzega właściwie obowiązujące przepisy, dba o ład i porządek w celi mieszkalnej. Poprawnie układa relacje w grupie. Krytycznie odnosi się do swojej przeszłości. Jednocześnie z opinii o skazanym wynika, że jest związany z podkulturą przestępczą, ale nie odnotowano negatywnych zachowań na tym tle. Skazany zdiagnozowany jako osoba uzależniona od alkoholu deklaruje chęć podjęcia leczenia odwykowego, którego termin został już wyznaczony i posiada w tym zakresie odpowiednią motywację. Skazany również wyraził chęć podjęcia nauki w okresie pozbawienia wolności. P. Z. wyróżniająco realizuje obowiązki wynikające z zatrudnienia przy wydawaniu posiłków. Nie był karany dyscyplinarnie, natomiast uzyskał dwadzieścia nagród regulaminowych. Z opinii również wynika, że skazany nie zrealizował obowiązku określonego w art. 46 § 1 kk nałożony na niego wyrokiem.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: kart karnych (k. 3-7, 61-64), opinii o skazanym wraz z informacją o pobytach i orzeczeniach (k. 19-24), odpisów wyroków (k. 32-49, 50-52, 67-68, 71-71v, 72, 85-96), obliczeń kary (k. 53, 73, 74), informacji o pobytach i orzeczeniach (k. 55-59v), zawiadomień o zwolnieniu ze sprawy (k. 75, 76), postanowienia SO w Lublinie (k. 77-77v), akt wykonawczych w sprawie XVIII K 76/10, akt spraw V K 2263/10, XIV K 536/17 oraz XII K 130/14.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zasadniczą kwestią, która jako pierwsza wymaga omówienia, jest zagadnienie wyboru ustawy karnej, jaką Sąd Okręgowy zastosował w tej sprawie.

Ustawa z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 roku, poz. 396), która weszła w życie w dniu 1 lipca 2015 roku dokonała nowego zdefiniowania podstaw orzekania kary łącznej. Ustawodawca zrezygnował z przesłanki warunkującej poprzednie pojęcie zbiegu przestępstw (w ramach którego należy wymierzyć karę łączną) polegającej na wymogu, aby zbiegające się przestępstwa zostały popełnione przed pierwszym, chociażby nieprawomocnym wyrokiem co do któregośkolwiek z nich. Odtąd podstawą wymiaru kary łącznej ma być po prostu wymierzenie za dwa lub więcej przestępstw kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu i podlegające wykonaniu, w całości lub w części za poszczególne przestępstwo. W konsekwencji podstawą orzeczenia kary łącznej stało się popełnienie przez tego samego sprawcę co najmniej dwóch przestępstw kiedykolwiek, niezależnie od czasu orzeczenia kar podlegających łączeniu z wyjątkiem, o którym mowa w art. 85 § 3 kk. Wystarczającym czynnikiem wyodrębnienia zbiegu przestępstw jest tożsamość sprawy.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 roku, poz. 396), przepisów rozdziału IX ustawy Kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą lutową z 2015 roku, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie tej ostatniej ustawy (tzn. 1 lipca 2015 roku) chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu 1 lipca 2015 roku. Zatem, w przypadku, gdy wszystkie kary podlegające łączeniu, zostały orzeczone prawomocnie przed 1 lipca 2015 roku, podstawą orzekania w wyroku łącznym kary łącznej będzie rozdział IX ustawy Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 roku; a jedynym przypadkiem zastosowania nowych zasad orzekania kary łącznej obejmującej także kary prawomocnie orzeczone przed 1 lipca 2015 roku, jest sytuacja pozostawiania ich w zbiegu z karą prawomocnie wymierzoną po 1 lipca 2015 roku i to nawet wtedy, kiedy kary te – według zasad orzekania kary łącznej obowiązujących przed 1 lipca 2015 roku – nie mogłyby być podstawą orzekania kary łącznej (vide: postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 29 lipca 2015 roku, II AKz 410/15).

Zaznaczyć należy, że przepis intertemporalny art. 19 ustawy nowelizującej lutowej z 2015 roku uzupełnia przewidziane w art. 4 § 1 kk reguły kolizyjne, które odnoszą się również do kary łącznej, w tym orzekanej w wyroku łącznym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2013 roku, II KK 84/12). Oznacza to, że w wypadku stosowania nowych zasad orzekania kary łącznej wprowadzonych ustawą nowelizującą lutową z 2015 roku należy dokonać oceny czy zastosowanie poprzednio obowiązujących przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego nie jest względniejsze dla skazanego (tzn. działa na jego korzyść), a w razie pozytywnej odpowiedzi zastosować poprzednio obowiązującą ustawę karną. Ustalenie, która z określonych wyżej konkurencyjnych ustaw jest dla sprawcy względniejsza, opiera się na następujących zasadach: przy porównywaniu ustaw "starej" i "nowej" nie jest istotne, która z tych ustaw jest względniejsza "w ogóle", lecz która może być za taką uznana w odniesieniu do wszystkich warunków określających odpowiedzialność sprawcy konkretnego przestępstwa. Ocena względności ustaw dokonana w ramach stosowania art. 4 § 1 kk nie może ograniczać się do prostego zestawienia wysokości sankcji zawartych w porównywanych przepisach, lecz wymaga analizy wszystkich skutków wynikających dla skazanego z zastosowania ustawy nowej albo obowiązującej poprzednio. Przy ocenie, która z ustaw jest względniejsza dla sprawcy, bierze się pod uwagę całą ustawę, a nie poszczególne jej przepisy. W każdym razie należy stosować w całości tylko jedną z ustaw ze wszystkimi jej konsekwencjami. Nie jest możliwa kompilacja względniejszych przepisów z obu ustaw (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 16 września 2015 roku, sygn. II AKa 148/15).

Stosując w prawidłowy sposób art. 4 § 1 kk w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, sąd winien rozważyć "względność" ustaw przy porównaniu stanu normatywnego z daty orzekania w przedmiocie wydania wyroku łącznego oraz stanu normatywnego z czasu popełnienia każdego z przestępstw wchodzących w skład zbiegu.

Ponadto, jak słusznie zważył Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 15 czerwca 2016 roku w sprawie sygn. akt II AKa 85/16: „Wskazany w art. 4 § 1 kk nakaz uwzględniania ustawy poprzednio obowiązującej, jeżeli w dacie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, przestanie być aktualny dopiero wtedy, gdy wyrokiem

łącznym będą obejmowane jedynie skazania za przestępstwa popełnione po 30 czerwca 2015 roku. (...) Sąd będąc zobowiązany do stosowania art. 4 § 1 kk, najpierw powinien dokonać hipotetycznego wymiaru kary łącznej w wyroku łącznym na podstawie starej i nowej ustawy, a następnie porównać uzyskany rezultat. Jeśli wypadnie in favorem ustawy starej, należy ją stosować. (...) Sąd musi mieć na uwadze, że stosowanie w całości prawa obowiązującego w czasie popełnienia przestępstwa lub w czasie orzekania zawarte w art. 4 § 1 kk odnosi się do poszczególnych czynów, a nie do całości wyroku obejmującego różne czyny. (...) Należy zakaz retroaktywności przepisu karnego sprecyzować w kierunku zakazu wstecznego działania prawa surowszego, a prawo względniejsze dla sprawcy działa wstecz.”

W związku z faktem, iż dwa wyroki wobec P. Z. zapadły i uprawomocniły się pod dniem 1 lipca 2015 roku (XII K 130/14 oraz XIV K 536/17) sąd dokonał hipotetycznego wymiaru kary łącznej w wyroku łącznym na podstawie starej i nowej ustawy, a następnie porównał uzyskany rezultat oraz inne konsekwencje zastosowania przepisów obecnie i poprzednio obowiązujących.

Zasady orzekania kary łącznej przed nowelizacją lutową 2015 roku określał art. 85 kk, który stanowił, że jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 25 lutego 2005 roku, sygn. akt I KZP 36/04, której nadana została moc zasady prawnej, przyjął, że zawarty w art. 85 kk zwrot: „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa.

W myśl zasady wyrażonej w art. 86 § 1 kk granice kary łącznej są wyznaczone od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do sumy tych kar, przy czym górna granica kary pozbawienia wolności nie może przekroczyć 15 lat. Zgodnie zaś z art. 92 kk obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku wydaniu wyroku łącznego nie stoi na przeszkodzie, że poszczególne kary wymierzone za należące do ciągu przestępstw lub zbiegające się przestępstwa zostały już w całości lub w części wykonane.

Ustalając wymiar kary lub kar łącznych na podstawie tzw. „starych przepisów” należy mieć na uwadze, iż nie pozwalają one na łączenie ze sobą kar łącznych. W przedmiotowej sprawie, wobec skazanego zostały orzeczone kary łączne pozbawienia wolności nie tylko w wyrokach jednostkowych, ale i w dwóch wyrokach łącznych. Zatem orzekając na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 2015 roku sąd musiałby rozwiązać orzeczone kary łączne. Wobec skazanego można by było orzec trzy kary łączne: w granicach od 6 lat do 10 lat i 11 miesięcy pozbawienia wolności, od roku do roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz od 7 lat do 14 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Żaden z ze zbiegów kar nie obejmowałby kary pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie (pkt. 17) – jednej z dwóch kar, których skazany jeszcze nie wykonał (aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem w sprawie XII K 130/14).

Zgodnie natomiast z przepisami obowiązującymi po 1 lipca 2015 roku, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 w całości lub w części kary lub kary łączne.

Kary wymierzone skazanemu w sprawach opisanych w punktach od 1 do 15 zostały już wykonane, a więc nie podlegałyby one łączeniu z karami wymierzonymi w sprawach XII K 130/14 (pkt. 16) oraz XIV K 536/17 (pkt. 17), które dotychczas nie zostały wykonane. Zatem do objęcia węzłem kary łącznej pozbawienia wolności kwalifikują się: kara łączna 11 lat pozbawienia wolności wymierzona wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie XII K 130/14 oraz kara 3 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie w sprawie XIV K 536/17. Granice kary łącznej przy zastosowaniu przepisów kodeksu karnego obecnie obowiązujących kształtują się od 11 lat do 11 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Mając na uwadze powyższą motywację, sąd uznał, że zastosowanie wobec skazanego przy wydaniu wyroku łącznego będą miały przepisy obecnie obowiązujące.

Rozważając, w jakiej wysokości należy orzec karę łączną, sąd miał na względzie fakt, że nie posiada uprawnień do ponownego badania okoliczności, które legły u podstaw wymierzenia konkretnych kar jednostkowych podlegających łączeniu.

Orzekając o wymiarze kary, Sąd miał na uwadze treść art. 85a k.k., zgodnie z którym orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Przy wymiarze kary łącznej powinno się stosować przede wszystkim kryterium prewencji indywidualnej i generalnej. Jednocześnie ustawodawca dopuszcza stosowanie pomocniczo innych kryteriów przy orzekaniu kary łącznej. W celu rozstrzygnięcia, która z zasad wymiaru kary łącznej – zasada absorpcji, asperacji czy kumulacji – powinna znaleźć zastosowanie w niniejszej sprawie, Sąd badał także następujące okoliczności: związek podmiotowo-przedmiotowy między poszczególnymi przestępstwami, za które orzeczono kary podlegające łączeniu, a w tym w szczególności tożsamość rodzajową naruszonego dobra, związek między czasem i miejscem popełnienia przestępstw, podobieństwa w sposobie ich popełnienia.

Wymierzając skazanemu karę łączną w wymiarze 11 lat i miesiąca pozbawienia wolności sąd miał na uwadze, że czyny, za które P. Z. został skazany wyrokiem w sprawie XI K 130/14 i XIV K 536/17 nie były rodzajowo tożsame. W pierwszej ze spraw P. Z. został skazany za przestępstwa przeciwko mieniu, zaś w drugiej - przeciwko wiarygodności dokumentów. Przestępstwa te dzieliła również znaczna odległość czasowa (wyrok w sprawie XII K 130/14 obejmował czyny popełnione w dniach 5 lipca 2005 roku i 31 sierpnia 2006 roku, zaś w sprawie XIV K 536/17 – 13 marca 2017 roku). Godziły one w różne dobra chronione prawnie, dlatego też, przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności, sąd nie znalazł podstaw do zastosowania zasady pełnej absorpcji, uznając, iż pomiędzy tymi czynami nie zachodzi tak ścisły związek podmiotowo-przedmiotowy, by przyjąć, że przestępstwa te stanowiły jeden zespół zachowania się sprawcy. Pamiętać bowiem należy, że oparcie wymiaru kary łącznej na zasadzie absorpcji jest rozwiązaniem skrajnym i wymaga spełnienia określonych przesłanek, zwłaszcza stwierdzenia ścisłego związku podmiotowego i przedmiotowego pomiędzy popełnionymi przez skazanego przestępstwami.

Po stronie skazanego nie ujawniły się nadto takie okoliczności, które przemawiałyby za przyjęciem, że względy wychowawcze i zapobiegawcze przemawiają za wymierzeniem skazanemu kary łącznej na zasadach absorpcji. Co prawda opinia o skazanym z zakładu karnego jest pozytywna, wynika z niej, że zachowanie skazanego w warunkach izolacji więziennej jest prawidłowe, karę odbywa on systemie programowego oddziaływania, zadania zawarte w systemie realizując na bieżąco, deklaruje chęć leczenia odwykowego i krytycznie odnosi się do popełnionych przestępstw, to jednak jest również z podkulturą przestępczą i nie realizuje nałożonego wyrokiem obowiązku naprawienia szkody.

Sąd docenił, że skazany realizuje działania w ramach programowanych oddziaływań oraz wyraża chęć leczenia odwykowego, jednak samo prawidłowe zachowanie podczas odbywania kary pozbawienia wolności powinno stanowić typową konsekwencję wykonywania orzeczonej kary, mającej przecież zmierzać do osiągnięcia w stosunku do sprawcy celów zapobiegawczych, wychowawczych i resocjalizacyjnych. Nie sposób jest uznać, iż fakt, że skazany realizuje program resocjalizacji stanowi nadzwyczajną okoliczność przemawiającą za zastosowaniem wobec niego zasady pełnej absorpcji. Jednocześnie jednak prezentowana przez skazanego postawa została wzięta pod uwagę przez sąd, który nie przychylił się do wniosku prokuratora o wymierzenie kary łącznej w oparciu o zasadę kumulacji.

Sam tylko fakt popełnienia więcej niż jednego przestępstwa nie może prowadzić do automatycznej absorpcji kar, albowiem byłoby to niczym nieuzasadnione premiowanie sprawcy wielokrotnego łagodniejszą karą niż sprawcy jednorazowego. Tak ukształtowana kara nie byłaby karą sprawiedliwą. Kara łączna – wobec brzmienia art. 85 a k.k. – winna uwzględniać przede wszystkim cele wychowawcze i zapobiegawcze, a wymierzana w wyroku łącznym ma stanowić swoistego rodzaju podsumowanie działalności przestępczej sprawcy w okresie czasu objętego skazaniami. Zastosowanie wobec skazanego tej zasady byłoby zbyt daleko idącą promocją jego dotychczasowego przestępczego

stylu życia. Kara łączna nie może bowiem być instytucją mającą na celu łagodzenie prawnokarnych konsekwencji sprawy wielu przestępstw czy też instytucją traktowaną jako "swego rodzaju ustawowe złagodzenie kary" (tak m.in. J. Bafia, K. Mioduski, M. Siewierski, Kodeks Karny z Komentarzem, Warszawa 1973 s. 218). Popelnienie więcej niż jednego przestępstwa, powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych. Uwzględniając te wszystkie czynniki sąd zdecydował, że kara łączna w wymiarze 11 lat i miesiąca miesięcy pozbawienia wolności spełni wszystkie stawiane przed nią cele, a przede wszystkim będzie odpowiadać potrzebom wychowawczym i zapobiegawczym wobec skazanego, a także będzie miała oddziaływanie prewencyjne i sprawiedliwościowe.

Wszystko co wyżej wyjaśniono upoważnia do stwierdzenia, iż wymierzona w punkcie I wyroku kara łączna w wymiarze 11 lat i miesiąca pozbawienia wolności stanowić będzie prawidłową syntetyczną, całościową ocenę zachowań sprawy, będąc właściwą oraz celową – z punktu widzenia prewencyjnego – reakcją na popełnione przez niego czyny.

Na podstawie art. 577 kpk sąd, na poczet orzeczonej wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie XII K 130/14 od dnia 15 października 2013 roku do dnia 26 listopada 2014 roku oraz okres wykonania kary w ww. sprawie od dnia 13 marca 2017 roku do dnia wydania wyroku, tj. 5 grudnia 2018 roku.

Zgodnie z dyspozycją art. 576 § 1 kpk w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym, wyroki wskazane w punkcie I podlegają odrębnemu wykonaniu.

Ponadto, w myśl art. 572 kpk jeżeli brak warunków do wydania wyroku łącznego, sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania. W rozpatrywany przypadku, z uwagi na negatywną przesłankę wymierzenia kary łącznej w zakresie powyżej wskazanym, Sąd Okręgowy umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w pozostałym zakresie tj. obejmującym kary wymierzone w sprawach opisanych w punktach od 1 do 15 wyroku.

Uwzględniając sytuację skazanego, który odbywał wieloletnią karę pozbawienia wolności, jego długoletnią izolację fakt, że nie posiadał żadnych dochodów oraz treść art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1973 roku, Nr 27, poz. 152 z późn. zm.) sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił skazanego P. Z. od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w sprawie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji wyroku.